

Róża Mycielska

Skąły, pow. Kielce

Informator Archeologiczny : badania 1, 187-188

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

25.IX., finansował WKZ w Warszawie.

W wyniku prac na cmentarzysku odkryto teren o powierzchni 3,25 ara, na którym znajdowało się 46 grobów i 34 bliżej nieokreślone jamy. 37 pochówków należało do typu ciałoopalnego a 9 do szkieletowego. Wszystkie groby datowane są w obecnej fazie badań na późny okres rzymski. Interesującym zjawiskiem jest zupełny brak pochówków, które można by uznać za męskie. Te zaś, które dadzą się określić pod względem płci drogą analizy archeologicznej, zdecydowanie zaliczyć trzeba do kobiecych bądź dziecięcych.

Wszystkie odkryte fibule należą do typu kuszowatych z podwiniętą nóżką, a ceramika, prawie wyłącznie lepiąca ręcznie, wskazuje na przynależność kulturową obiektu do grupy mazowiecko - podlaskiej kultury wschodnio - pomorskiej.

S K A Ł Y, pow. Kielce

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadziła mgr Róża Mycielska, finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie.

W 1961 r., w miejscowości Skały, w profilu przy drodze dr K. Bielenin odkrył 6 pieców i 4 jamy. Tegoroczne badania miały na celu uchwycenie południowego zasięgu osady związanej z odkrytymi piecami.

Wytyczono 4 wykopy sondażowe /2 x 3 m/, w tym dwa usytuowane równolegle do wspomnianego uprzednio profilu. Uchwyciono w nich warstwę kulturową barwy ciemnobrunatnej, zalegającą przeważnie poniżej 40 cm głębokości. W warstwie występowały grudki

polepy, bardzo liczne kawałki żużlu oraz stosunkowo niewiele fragmentów ceramiki. Były to przeważnie ułamki naczyń późno - rzymskich, wczesnośredniowiecznych i nowożytnych.

Na przebadanym terenie nie stwierdzono żadnych obiektów zabudowy osady. Przypuszcza się, że uchwycono jej południowy skraj. W następnych latach planuje się dalsze badania tego stanowiska.

Ś W I E R C H O W A, pow. Jasło

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Anna Szałapała w okresie 4 - 25VIII finansował WKZ w Rzeszowie.

Stanowisko położone jest na wzgórzu zw. Wysłanką /pole stanowiące własność Szczepana Skiby/.

Jest to osada otwarta z późnego okresu rzymskiego. Wystąpiły ślady budownictwa naziemnego /ślady słupów w regularnym układzie, polepa profilowana odciskami bierwion/, paleniska, jamy gospodarcze.

Ceramika kuchenna lepiona ręcznie /garnki o esowatym profilu/, naczynia zasobowe, ceramika "siwa".

Znaleziono m. in. nóż żelazny, tarczki ozdobne, okucia skrzynek, pilum luźno znalezione na powierzchni.

Relikty osady zalegają bardzo płytko pod obecną powierzchnią ziemi /ok. 15 cm/ i są niszczone przez orkę. W związku z powyższym konieczna jest kontynuacja badań.